

Список використаних джерел:

1. Цілі сталого розвитку України 2020: моніторинговий звіт. Київ: Державна служба статистики України. 2020. URL: <https://www.unicef.org/ukraine/media/11481/file/SDG%20Ukraine%20Monitoring%20Report%202020%20ukr.pdf>.
2. Новіков В.М. Освіта в умовах пандемії. *Демографія та соціальна економіка*. 2021. 4 (46). С. 80-97. doi.org/10.15407/dse2021.04.080. URL: <https://ojs.dse.org.ua/index.php/dse/article/view/65/67>.

УДК 657.6

Гришко В.В., д.е.н., професор; Земляной Я.М., магістрант
Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»
(м. Полтава, Україна)

ВПРОВАДЖЕННЯ НЕФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ КСВ У ДІЯЛЬНІСТЬ НАЦІОНАЛЬНИХ ПІДПРИЄМСТВ : ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРЕВАГИ

Впровадження нефінансової звітності у діяльність вітчизняних та зарубіжних підприємств відбувається останні два десятиліття і відбувається поступово. Так, згідно § 6 Директиви 2014/95/ЄС від 22 жовтня 2014 р. великі компанії на території Європейського союзу, мають складати нефінансовий звіт, що відображає інформацію про наступні аспекти їх функціонування: зайнятість та соціальні питання, охорона навколишнього середовища, дотримання прав людини, боротьба з корупцією і хабарництвом тощо [1].

Нині використовується більше 20 різноманітних стандартів нефінансової звітності, однак найбільшого поширення набули наступні:

- 1) GRI (включає три основних елементи: економіка організації, її соціальна та екологічна політика);
- 2) ISO 14000 (стандарт заходів по охороні і раціональному використанню навколишнього середовища);
- 3) SA8000 (світовий стандарт, акцентує увагу на трудових відносинах з урахуванням встановлених норм відповідальності роботодавця у галузі умов праці);
- 4) AA1000 (стандарт спрямований на впорядкування соціальних ініціатив компанії і підвищення їх ефективності).

Проаналізувавши практику КСВ в Україні доцільно виділити наступні проблеми впровадження нефінансової звітності (рис.1).

нерозробленість методичного і методологічного інструментарію нефінансової звітності	використання різноманітних форматів і наповненості звітів КСВ	відсутність єдиної концепції формування нефінансової звітності
відсутність чіткої періодичності публікування нефінансової звітності	високі стандарти на впровадження і публікацію нефінансової звітності	низький рівень зацікавленості стейкхолдерів у нефінансовій звітності

Рис.1. Основні проблеми впровадження нефінансової звітності у діяльність українських підприємств [узагальнено на основі 2]

Водночас, дана практика реалізації нефінансової звітності дозволила визначити і переваги від впровадження нефінансової звітності: підвищення рівня довіри стейкхолдерів до діяльності підприємства та прозорості бізнесу; зміцнення ділових відносин, можливість підвищення інвестиційної привабливості бізнесу.

Список використаних джерел:

1. Царик І.М. Проблеми та перспективи розвитку нефінансової звітності як інструменту корпоративної соціальної відповідальності / Причорноморські економічні студії. 2017. Вип. 24. С. 89-93.
2. Центр розвитку КСВ в Україні [Електронний ресурс]/ <https://csr-ukraine.org/>

УДК 378:004

Глебова А.О., к.е.н., доцент кафедри публічного управління адміністрування та права
Герасименко К.О., магістрант
*Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»
(м. Полтава, Україна)*

ЦИФРОВА ОСВІТА І ЦИФРОВІ КОМПЕТЕНЦІЇ: СУЧАСНІ МОЖЛИВОСТІ СПІВПРАЦІ ВЛАДИ, БІЗНЕСУ І ГРОМАДСЬКИХ ІНСТИТУЦІЙ ДЛЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТАЛОГО РОЗВИТКУ

Особливості розвитку сучасної глобальної економіки зумовлені посиленням ролі інформації, переходом до економіки знань та посиленням ролі та значення цифрових технологій, що впливають на напрями економічного та соціального розвитку міжнародної й національної економік, регіонів та окремих міст. Швидкі темпи НТП, глобалізація, цифровізація спричиняє значні зміни у сфері економічної політики, і відповідно до цього змінюється й ставлення до трудових ресурсів. Не товар і не послуга, а персонал стає головним ресурсом будь-якої організації. Його навички та вміння стають джерелом конкурентних переваг, а компетенції здатні забезпечити сталий розвиток. Однак, цифровізація актуалізувала потребу у цифрових компетенціях, які здатні забезпечити творче, впевнене та критичне використання цифрових технологій у процесі навчання, роботи, професійної діяльності та суспільного життя [1]. Цифрова компетенція включає 5 основних блоків: інформаційна та цифрова грамотність, комунікація та співробітництво, цифровий контент, безпека, вирішення проблем.

До 2018 року термін «цифрова компетенція» в Україні не використовувався у офіційних нормативно-правових документах. Прийняття Кабінетом Міністрів України Концепції розвитку цифрової економіки та суспільства України на 2018-2020 роки [2] дозволило окреслити чіткі кроки щодо цифрових компетенцій.

Вперше проведене дослідження у 2019 році дозволило встановити, що 15,1% українців не мають цифрових навичок, а 37,9% громадян мають низький рівень. Таким чином, згідно з методологією оцінки цифрової компетентності, яка використовується Європейською Комісією, та яка була використана в опитуванні, 53% українців перебувають нижче позначки «базового рівня» [2].

Найнижчим був рівень володіння програмним забезпеченням — лише 28% громадян могли похвалитися рівнем вищим за основний. Сюди входить робота з текстами та даними в MS Word та MS Excel, редагування фото та відео, створення презентацій тощо. Рівень навичок вирішення проблем також був низьким. Лише 55% громадян мали вищий за базовий рівень. Він включає оплату комунальних послуг і рахунків за мобільний телефон, онлайн-переказ грошей, перегляд відео, прослуховування музики, покупки в Інтернеті та навчання. Більше того, протягом року жертвами інтернет-шахрайства стали 34% українців, і лише 11% змогли розпізнати неправдиву інформацію в Інтернеті. Тому у 2020 році була запущена онлайн-платформа «Дія. Цифрова освіта», яка поєднувала навчання і розваги і мала на меті, щоб 3 млн. українців отримали цифрові навички. *Перші освітні серіали про базові цифрові навички на порталі Дія.Цифрова освіта були розроблені на основі європейської методології, зокрема, Європейської рамки цифрових компетентностей для громадян ES DigComp 2.1 [2].*

Поширення COVID-19 за даними McKinsey призвело до того, що протягом восьми тижнів 2020 року світ перескочив на п'ять років у впровадженні цифрових споживчих і бізнес-рішень. Цифрові потрясіння раптово увірвалися в життя кожного. Серед найбільш